

III Niedziela Adwentu • Rok B

Ewangelia: J 1.6 – 8. 19 – 28

Jan im tak odpowiedział: „Ja chrzczę wodą. Dośród was stoi Ten, którego wy znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała.

Oszukiwanie innych!

Stanowimy społeczeństwo, które przez wiele lat wypracowywało i doskonaliło metody chodzenia w maskach. Ukazywanie własnej twarzy było niebezpieczne. Ten, kto się decyduje na ujawnienie własnej twarzy, dowodzi odwagi, a ta już jest dużą wartością. Jan Chrzciciel dość łatwo mógł oszukać tłumy i włożyć maskę Mesjasza, ale wybrał prawdę.

Drogi Przyjacielu! Nie należy obawiać się ujawnienia własnej twarzy. Jeśli brakuje Ci odwagi do publicznego przyznania się do samego siebie, to powinno Ci jej wystarczyć w sakramencie pokuty. Nie zwlekaj, zniszcz swoją maskę i zaufaj Mesjaszowi. Taki jestem! „Ten w lustrze to niestety ja, tak, tak...”

Ks. Sylwester

Jan w trzecim tysiącleciu

Dość często jego wołanie natrafiało na niesłyszące uszy, dość często jego wizja nadchodzącej światłości natrafiała na niewidzące oczy. Najbardziej go jednak bolało, gdy widział obojętne serca.

Kalendarz liturgiczny

15 grudnia 2002 - niedziela

Imieniny obchodzą: Walerian, Celina

Liturgia Słowa:

Iz 61, 1 - 2a. 10 - 11

1 Tes 5, 16 - 24

Łk 1, 46 - 50

16 grudnia 2002 - poniedziałek

Modlimy się w intencji Ojca Św.

Imieniny obchodzą: Albina, Zdzisław

Liturgia Słowa:

Lb 24, 2 - 7. 15 - 17a

Psalm 25

Mt 21, 23 - 27

17 grudnia 2002 - wtorek

Imieniny obchodzą: Olimpia, Florian

Liturgia Słowa:

Rdz 49, 2. 8 - 10

Psalm 72

Mt 1, 1 - 17

18 grudnia 2002 - środa

Imieniny obchodzą: Bogusław, Gracjan

Liturgia Słowa:

Jr 23, 5 - 8

Psalm 72

Mt 1, 18 - 24

19 grudnia 2002 - czwartek

Imieniny obchodzą: Dariusz, Gabriela

Liturgia Słowa:

Sdz 13, 2 - 7. 24 - 25a

Psalm 71

Łk 1, 5 - 25

20 grudnia 2002 - piątek

Imieniny obchodzą: Dominik, Bogumił

Liturgia Słowa:

Iz 7, 10 - 14

Psalm 24

Łk 1, 26 - 38

21 grudnia 2002 - sobota

Imieniny obchodzą: Piotr, Tomasz Św. Piotra Kanizjusza, kapłana i doktora Kościoła

Liturgia Słowa:

Pnp 2, 8 - 14 (So 3, 14 - 18a)

Psalm 33

Łk 1, 39 - 45

NA CO WŁAŚCIWIE CZEKAMY W ADWENCIE?

Dla wielu z nas czas Adwentu, czyli grudzień, będzie okresem dużych zakupów, natomiast dla handlowców czasem robienia wielkich interesów. Główny akcent będzie położony na zachętę do kupowania, do konsumpcji. Temu wszystkiemu służyć też będzie specjalnie wytworzony nastrój oświetlonych ulic, ozdobionych wyszukаныmi dekoracjami witryn sklepowych. Na ulicach królować będą reklamy w stylu: jeśli kupisz... będziesz miał udane święta. Czy jednak suma na jaką zrobimy zakupy musi być miarą naszego przygotowania się na przeżycie Uroczystości Narodzenia Pańskiego?

Na co właściwie czekamy w Adwencie? Na pierwsze przyjście Chrystusa? Ono jest już poza nami. Na Jego drugie przyjście? Obawiamy się go, nie życzymy go sobie tak prędko, gdyż nie chcemy, aby zastał nas Pan z obecnym stanem serca. Wydaje się więc, że chrześcijanin na nic nie czeka. Lecz czy naprawdę nie mamy na co czekać? Czy pierwsze przyjście Chrystusa jest naprawdę za nami? Albo

czy całe obszary ziemi, czy my sami nie żyjemy jeszcze w gruncie rzeczy przed narodzeniem Chrystusa? Czyż nie przebywa On wciąż jeszcze w stajni, a my, którzy mieszkamy w domach, nie wiemy o tym, nie chcemy wiedzieć, ponieważ nie mamy dla Niego miejsca? Są ludzie, którzy żyją jeszcze przed Chrystusem, których Bóg jeszcze nigdy nie spotkał. Są ludzie żyjący po Chrystusie, którzy poznali Jego naukę i od Niego odeszli. Czy w rzeczywistości nie powinniśmy przez całe życie wychodzić Mu naprzeciw i czy Adwent nie powinien nam pomóc trwać na tej drodze? Dla chrześcijanina Adwent ma być czasem czuwania. Czuwanie wymaga trudu. Zatem trzeba, byśmy odpowiedzieli sobie na pytanie: na podjęcie jakiego trudu stać mnie będzie w tym Adwencie? Może będzie to ranne wstanie na Roraty, może pomoc komuś potrzebującemu, czy też uczestnictwo w rekolekcjach i przystąpienie do Sakramentów?

kl. Grzegorz Zieliński

Jak Jan Paweł II przygotowuje się do Bożego Narodzenia

Jan Paweł II wysłuchał w piątek pierwszego kazania adwentowego kaznodziei Domu Papieskiego, Księdza Ramiero Cantalamessy, wraz ze wszystkimi dostojnikami, nie w watykańskiej kaplicy Redemptoris Mater, ale w swojej prywatnej kaplicy, znajdującej się obok apartamentów papieskich.

W Watykanie w tym roku nie wprowadzono jednak żadnych zasadniczych zmian w programie tradycyjnych Bożonarodzeniowych uroczystości z udziałem Ojca Świętego.

W noc Wigilijną Jan Paweł II jak zwykle ma przewodniczyć uroczystej pasterce, a w Dzień Bożego Narodzenia z centralnej loggi Bazyliki św. Piotra wygłosi uroczyste przesłanie „Urbi et Orbi” („Miastu i światu”).

Prawdopodobnie, tak jak to miało miejsce przez kilka ostatnich lat, bożonarodzeniową Mszę św. w bazy-

lice watykańskiej będzie celebrował 25 grudnia rano w imieniu papieża sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej kardynał Angelo Sodano lub arcykapłan bazyliki św. Piotra kardynał Virgilio Noe. Odprawiane 31 grudnia pod przewodnictwem papieża uroczyste nabożeństwo niesporów, podczas którego śpiewany jest hymn „Te Deum”, przeniesiono z kościoła oo. Jezuitów do bazyliki już dwa lata temu, a więc i ta uroczystość nie uległa żadnej modyfikacji.

Jan Paweł II zgodnie z tradycją odprawi również osobiście w Bazylice św. Piotra Mszę św. 1 stycznia 2003 roku, a także Mszę św., w obchodzony 6 stycznia, Dzień Objawienia Pańskiego. W niedzielę, 12 stycznia 2003 roku w Kaplicy Sykstyńskiej, Papież ma też jak zwykle udzielić dzieciom sakramentu chrztu świętego i odprawi liturgię eucharystyczną.

Opr. Piotr Dyjo

Uroki zimy

... Za oknem srebrna mgła otula
Cały, grudniowy już, świat.
Przyroda śpi. Śpią potężne drzewa,
Drobne krzewinki i każdy – tak piękny
Latem – kwiat...
Cisza aż dzwoni. I tylko smoliste wrony
Głodne, zziębnięte,
Szukają w śniegu łapkami pożywienia.
Z dnia na dzień coraz chłodniej
I nic się tu, niestety, nie zmienia...
Jesień powoli, z płaczem odeszła, wiedząc,
Że skończył się jej czas.
Zima się skrada cichcem, nieśmiało,
Patrząc na zielony, sosnowy las.
Ręce czerwone z uciechą zaciera,
Wie doskonale, że dni zimowych
jest przecież niemało.
No więc do pracy zbiera się radośnie
Myśląc, jakby upiększyć świat przez dany
sobie czas.
Idzie przez pola, bezkresne łąki
Odwiedza lasy, takie pachnące, zielone,
Które, choć drżące z chłodu,
patrzą na swą królową
z zachwytem i jakby z lekka ożywione!
A Zima – rozpostarłszy szerokie, puszyste
rękawy śnieżystego kożucha
– cieszy kryształowej słucha
i wytrząsa tam, gdzie latem rosły mchy,
paprocie, trawy,
Całe mnóstwo śnieżnobiałych, malutkich
różyczek lodu i śniegu bielutkiego.
A że ma tych skarbów moc,
więc zanim nastanie różowy zmierzch,
a potem – rozgwieżdżona i może mroźna już,
księżycowa noc,
Zimowy świat stanie się tak czysty,
Śniegiem pokryty kopiałym,
Niczym puszystą pierzynką.
Rozbłyśnie słońce, rzuci swe promienie
na nieskalanie białą ziemię.
Kryształki śniegu zagrają
w słonecznym blasku siedmiobarwnej tęczy
wszystkimi kolorami.
A Zima uśmiechnie się do świata
i roztańczy się w cudownym,
błękitnym walcu.
I zabawi się z dziećmi i zabawi się z nami!
Prawda, przecież karnawał biegnie
do nas co tchu.
Będzie tutaj już w styczniu,
Naprawdę będzie tu!
Zima więc nie jest smutna.
Ma swój wdzięk i urodę
i jakiś tajemniczy czar...
Scenerię zimy można podziwiać;
Uśmiechnij się, bracie, pogodnie
Zima – to Boży dar!

Katarzyna Wilczyńska

OBLÓCZYNY!

Stało się już tradycją, że każdego roku w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia, 8 grudnia, klerycy nowicjusze Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Księża i Bracia Pallotyni), otrzymują sutanny. Tego uroczystego aktu dokonuje zawsze wyższy przełożony Zgromadzenia, osobiście sam Ksiądz Prowincjał. Przed Mszą Świętą, w czasie której kandydaci otrzymują sutanny, wystawiane jest dla przybyłych gości Misterium Powołaniowe, napisane i wyreżyserowane przez samych kleryków nowicjuszy. Miało to miejsce w naszym domu nowicjackim w Wadowicach na Kopcu w niedzielę, 8 grudnia, o godzinie 9.00. Przed Mszą Świętą, nowicjusze w swojej kaplicy odmówili wspólnie Różaniec, prosząc o opiekę Maryję Królową Apostołów, Patronkę naszego Stowarzyszenia. W gronie nowicjuszy znalazł się nasz parafianin, Marcin Durasiewicz, z czego jesteśmy bardzo radzi. Nowicjusze w liczbie 30 chłopca, ubrani w piękne garnitury, zostali procesyjnie wprowadzeni do dość małego kościoła rektoralnego w asyście celebransów i służby liturgicznej o godzinie 11.00. Mszy Świętej przewodniczył Ksiądz Prowincjał Prowincji Chrystusa Króla Czesław Parzy-

szek. Na początku uroczystości, wszyscy zostali powitani przez obecnego gospodarza domu, Księdza Rektora Krzysztofa Wojdę, a szczególnie ciepło Nowicjusze i ich Rodzice. Pierwsze czytanie i psalm należały do Nowicjuszy, drugie czytanie zaś przeczytał Ojciec nowicjusza. Ewangelię odczytano w trzech językach, po polsku i słowacku czytali dwaj diakoni, później po ukraińsku przeczytał jeden z proboszczów z okolic Lwowa, który specjalnie przybył na tę uroczystość. Nastąpiła prezentacja kandydatów do przyjęcia stroju duchownego, której dokonał obecny Magister Nowicjatu Ksiądz Józef Lasak. Później homilię wygłosił Ksiądz Prowincjał, a po niej każdemu nowicjuszowi wręczył poświęcony wcześniej strój duchowny. Nowicjusze w trakcie śpiewu Litanii do Wszystkich Świętych udali się do jednej z sal, aby przywdziać sutanny. Wrócili już inni ludzie prowadzeni przez Mistrza Nowicjatu, a procesję zamykał Ksiądz Socjusz, którym jest obecnie Zbigniew Babicki (na pewno wielu parafianom dobrze znany, gdyż służył w naszej parafii). Wszyscy kapłani w prezbiterium serdecznie powitali przez uścisk dłoni swoich następców i bardzo sprawnie

zakończyła się dalsza część liturgii. Na zakończenie przemawiał jeszcze Mistrz Nowicjatu, wymieniając wszystkich obecnych kapłanów po imieniu i dziękując za obecność, mimo tak licznych zajęć duszpasterskich w parafiach, szczególnie w niedzielę. Nowicjusze i zgromadzeni goście udali się o godzinie 13.00 do refektarza na wspólny posiłek. Po nim nastąpiło jeszcze pamiątkowe zdjęcie przed domem, krótkie spotkania z nowo obłóczonymi Nowicjuszami, łączy radości i powrót do swoich domów i obowiązków. Możliwe, że ujrzymy Marcina już w sutannie zaraz po Świętach Bożego Narodzenia przy ołtarzu w Radomiu. Wszystkich obłóczonych: z Polski, Słowacji i Ukrainy, polecamy modlitwom wiernych. Również wielka radość spotkała naszą parafię, rodziców i rodzinę Alumna Grzegorza Zielińskiego, który otrzymał diecezjalną sutannę z rąk Jego Ekscelencji Biskupa Stefana Siczka w czasie uroczystej Mszy Świętej o godzinie 10.00, celebrowanej w Wyższym Seminarium Duchownym w naszym mieście Radomiu. Jako przedstawiciel naszej parafii był na tej uroczystości obecny Czcigodny Ksiądz Proboszcz Antoni Czulak. Kleryk Grzegorz jest obecnie na III roku studiów. Życzymy Mu wytrwania przy Chrystusie oraz ciągłych i tak udanych publikacji w naszym tygodniku: „Moja Parafia”.

Ks. Sylwester Fiecko SAC

Blżej człowieka...

Podjmując temat komunikacji międzyludzkiej, sporo uwagi warto poświęcić komunikatorom niewerbalnym zwanym inaczej „mową” ciała. Każdy z nas w określony sposób uśmiecha się, gestykułuje. Nasze zachowania, gesty mają wpływ na to, jak jesteśmy odbierani przez innych ludzi. Dużo się ostatnio słyży i mówi na temat tzw. samoprezentacji, do której zalicza się nie tylko słowa. Powszechnie prezentowane przez nas gesty, zachowania, mimika twarzy zostały zebrane w model ogólny Wasmmerra zwanego jako model SOFTEN. Nazwa tego modelu zbudowana jest z pierwszych liter angielskich słów opisujących wybrane zachowania, które w tym przypadku należy traktować jako komunikaty niewerbalne (Smile, Open posture, Forward lean, Touch, Eye contact, Nods). To nie przypadek, że jako pierwszy w modelu Wasmmerra wymieniony jest uśmiech (Smile). Wszyscy lubimy przebywać w towarzystwie ludzi pogodnych. Gdy akceptujemy jakąś osobę, jej zachowanie czy poglądy niejako „z natury rzeczy” obdarzamy ją właśnie swoim uśmiechem. Poprzez uśmiech kierowany do konkretnej osoby dajemy jej do zrozumienia, że to właśnie ona cieszy się naszym uznaniem,

że jesteśmy zadowoleni ze spotkania z nią. Kolejnym elementem omawianego modelu jest „otwarta postawa” (open posture), a więc niesplecione ze sobą ręce lub nogi, stawanie bądź siadanie w pobliżu innych, czy unikanie postawy tzw. „kurczenia się w sobie”. Takie zachowanie sygnalizuje innym, że czekamy na ich argumenty, sugestie, że jesteśmy skłonni zaakceptować proponowane, nowe rozwiązania. Zachowania postawy przeciwne do wyżej omówionych powodują, że inni odbierają nas jako osoby „schowane za murem”, od którego wszystko się odbije, więc i tak nie ma sensu jakikolwiek kontakt. Podobną rolę pełni pochylanie się do przodu (forward lean). Raczej łatwo wyobrazić sobie na czym to polega, jeśli w urzędzie czy biurze spotykamy osobę siedzącą za „murem” biurka czy stołu i odchyłoną na fotelu od tyłu. Takiego kogoś nie postrzegamy jako przychylnie do nas nastawionego. Natomiast, kiedy np. urzędnik pochyła się lekko w naszą stronę daje nam sygnał, że jest zainteresowany naszą sprawą. Kolejny element modelu SOFTEN to dotyk (touch). Jest to komunikat, który sygnalizuje raczej bliską zażyłość, ale niekoniecznie. Podanie ręki na powitanie czy pożegnanie, lub na zakończenie pomyślnie przeprowadzonej rozmowy jest w naszej kulturze ogólnie przyjęte jako miły gest. Natomiast takie gesty

jak: poklepanie po ramieniu, pogłaskanie po głowie czy przytulenie, mamy już raczej zarezerwowane dla dobrze znanych nam, bliskich osób. Piąty rodzaj zachowań, które ułatwiają nam zaprezentowanie siebie jako życzliwych i sympatycznych ludzi to kontakt wzrokowy (eye contact). Należy to przede wszystkim wspomnieć o tzw. uwadze wzrokowej. Jest to zachowanie, które informuje naszego rozmówcę, że odbieramy przekazywaną przez niego wiadomość. Inną funkcją kontaktu wzrokowego jest wyrażanie akceptacji (czyichś postaw, wartości, sądów itp.). Gdy przebywamy w gronie osób, które darzymy różnym stopniem akceptacji, wówczas częstotliwość kontaktu wzrokowego z osobami, które lubimy, zdecydowanie rośnie kosztem tych, których nie lubimy. Natomiast unikanie kontaktu wzrokowego jest powszechnie traktowane jako wyraz nieszczerości lub ukrywanie czegoś. Ostatnie z zachowań wchodzących w skład omawianego modelu to potakiwanie głową (nods). W naszym kręgu kulturowym najprościej wyrazić można aprobatę potakując głową. Nie oznacza to oczywiście, że w trakcie różnych spotkań czy rozmów należy nieustannie kiwać głowę. Wyglądałoby to wtedy raczej śmiesznie. Tego gestu trzeba używać z umiarem.

Opr. Izabela Wojcieszek

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 – Nabożeństwo Adwentowe.
2. Jutro po Mszy św. Roratniej rozpoczniemy Nowennę do Dzieciątka Jezus.
3. W piątek, 20 grudnia odwiedzimy chorych. Prosimy zgłosić tylko tych chorych, do których nie chodzimy w Pierwsze Piątki Miesiąca.
4. Okazja do spowiedzi dla dorosłych od czwartku podczas wszystkich Mszy św. i od godz. 16.00.

Spowiedź dzieci, które nie były u spowiedzi z okazji rekolekcji:

- w czwartek od godz. 16.00 – klasy IV; V i VI;
- w piątek od godz. 16.00 – Gimnazjum.

Spowiedź młodzieży:

- w czwartek od godz. 17.00 - klasy I i II;
- w piątek od godz. 17.00 – klasy III; IV i V.

Prosimy nie odkładać spowiedzi na niedzielę i wigilię.

W Święta nie będzie spowiedzi!

5. Pouczenie rodziców i rodziców chrzestnych:

- z 25 grudnia z godz. 11.30 – odbędzie się w środę, 18 grudnia;
- z 25 grudnia z godz. 13.00 – odbędzie się w czwartek, 19 grudnia;
- z 26 grudnia z godz. 13.00 – odbędzie się w piątek, 20 grudnia.

Wszystkie pouczenia będą na nowej plebani o godz. 18.40.

6. Dzieci, młodzież i animatorów z Ruchu Światło–Życie zapraszamy na Mszę świętą w sobotę, 21 grudnia o godz. 15.00 do kaplicy św. Rodziny.

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

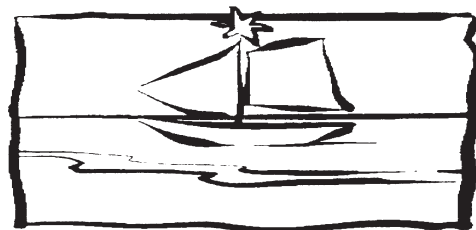
Weronika Cecylia Ciesak,
Hubert Michał Wąszczyk.

Odeszli do Pana:

Irena Goździowska – lat 68,
Edward Krawczyk – lat 68,
Teresa Staniszevska – lat 65.

ŻYCZENIA

W 50 rocznicę urodzin Ryszarda
w 18 rocznicę urodzin Marty
opieki Matki Bożej, darów Ducha Świętego,
błogosławieństwa Bożego i radości na co
dzień życzy Redakcja

III Niedziela Adwentu
Bóg chciałby zatrzymać się u ludzi.

REKOLEKCJE 2002

Czas Adwentu od pewnego momentu staje się dla mnie coraz ważniejszym duchowym przeżyciem. Chwilą refleksji i „przystopowania” przed nadejściem Bożego Narodzenia, zanim ogarnie mnie gorączka porządków (już nie tak dla mnie istotna – jest coś ważniejszego, na co czeka Bóg). Dzięki rekolekcjom parafialnym, odkrywam w swoim sercu z każdym rokiem coraz to nowsze i istotniejsze dla mnie sprawy, na które nigdy nie było czasu a sama nie byłabym sobie w stanie ich uświadomić.

Również podczas tegorocznych rekolekcji, już drugiego dnia, utkwiło mi głęboko w pamięci pytanie, które padło z ust kapłana – jak czuje się Chrystus we mnie? Ja nigdy dotąd nie pomyśla-

łam, by w ogóle zadać Chrystusowi takie pytanie. Przecież stawiając je Panu, pytając bardzo często, o ile byłoby mi łatwiej i prościej mnie samej zrezygnować ze swoich egoistycznych przyzwyczajzeń, unikać ranienia bliskich mi osób i mocniej trwać w obranych postanowieniach, mając w pamięci samopoczucie Chrystusa, który jak każda kochająca osoba chce się czuć dobrze z ukochaną/ukochanym. Nigdy nie myślałam w ten właśnie sposób.

Takie proste pytanie odkryło mi nowe Boże Narodzenie.

Judyta

ze Wspólnoty Chrystusa Zmartwychwstałego „GALILEA”

Błądzić jest rzeczą ludzką – mówi przysłowie. Pewien zaś mędrzec dodał: Ale pozostawać w błędzie jest rzeczą diabelską. Jeśli się zbłądziło, trzeba jak najszybciej powrócić na właściwą drogę. Dla wierzącego nie jest to nic nadzwyczajnego, lecz codziennym obowiązkiem: nawrócić się, zmienić kierunek, skorygować fałszywy kurs.

NIE POZWOLIĆ SIĘ ZWIEŚĆ

Cóż jednak zrobić, gdy w imię Jezusa ktoś mówi, że mój stosunek do Jezusa jest fałszywy? Należy wówczas przypomnieć sobie słowa samego Jezusa: „Strzeżcie się, żeby was kto nie zwiódł. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem Mesjaszem”. Tak też uczynię. Nie dam się zwieść z drogi, którą szedł Jezus. Nie pójdę za nikim, kto w imieniu Jezusa głosił coś innego, niż mówił Jezus!

Josef Dirnbeck

Redakcja: ul. Młodzianowska 124, tel.: (0..48) 366-81-03

Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Z-ca Redaktora Naczelnego: Sylwia Buchacz, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk.

Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiecko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska,

Jakub Czubak, Maria Sowińska, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek, Joanna Ciosek, Marek Gos, Paweł Rabijewski, Iza Wojcieszek, Halina Siczek, kl. Grzegorz Zieliński.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72